

Prejudicinis klausimas

Ar 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau — Muitinės kodeksas) ⁽¹⁾, 204 straipsnio 1 dalies a punktą turi būti aiškinamas taip, kad kiek tai susiję su ne Bendrijos kilmės prekėmis, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra, kuriai pasibaigus jų atžvilgiu įvykdomas naujas muitinės sankcionuotas veiksmas, dėl prievolės tam skirtoje elektroninėje duomenų apdorojimo programoje įregistruoti šių prekių išgabavimo iš muitinės sandėlių faktą iškart pasibaigus muitinio sandėliavimo procedūrai, o ne gerokai vėliau, pažeidimo atsiranda skola muitinei?

⁽¹⁾ OL L 302, p. 1.

2011 m. sausio 28 d. Supremo Tribunal Administrativo (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Amorim Energija BV prieš Ministério das Finanças e da Administração Pública

(Byla C-38/11)

(2011/C 130/16)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supremo Tribunal Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Amorim Energija BV

Atsakovė: Ministério das Finanças e da Administração Pública

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 63 ir 65 straipsniais (buvę EB 56 ir 58 straipsniai) draudžiama taikyti valstybės narės teisės nuostatas, kaip antai CIRC 46 straipsnio 1 dalį, 96 straipsnio 2 ir 3 dalis, 14 straipsnio 3 dalį ir 89 straipsnį, kuriomis, kalbant apie paskirstyto pelno dvigubo ekonominio apmokestinimo panaikinimą pagal 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvą 90/435/EEB ⁽¹⁾, neleidžiama akcijų turinčioms įmonėms kitos valstybės rezidentams reikalauti grąžinti prie šaltinio išskaitytą mokestį tokiomis pat sąlygomis kaip akcijų turinčioms įmonėms Portugalijos rezidentams, nes pagal jas reikalaujamas šiuo tikslu ilgesnis minimalus akcijų nuosavybės laikotarpis ir daug didesnė akcijų nuosavybės dalis, dėl ko vilkinamas arba tampa neįmanomas dvigubo ekonominio apmokestinimo panaikinimas?

⁽¹⁾ 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147).

2011 m. sausio 28 d. Verwaltungsgerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje VBW — Vorsorgekasse AG prieš Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Byla C-39/11)

(2011/C 130/17)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: VBW — Vorsorgekasse AG

Atsakovė: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 63 ir paskesniuose straipsniuose įtvirtintai kapitalo judėjimo laisvei neprieštarauja nuostata, pagal kurią papildomo profesinio draudimo įmonė gali investuoti iš investicinei bendrovei priskirtų lėšų tik į patikimo investicinio fondo investicinius vienetus, kuriais leista prekiauti Austrijoje?

2011 m. vasario 2 d. Deutsche Bahn AG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. lapkričio 12 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-404/09 Deutsche Bahn AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla C-45/11 P)

(2011/C 130/18)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Deutsche Bahn AG, atstovaujama advokato K. Schmidt-Hern

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama G. Schneider

Apeliantės reikalavimai

— Panaikinti 2010 m. lapkričio 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-404/09;

— panaikinti 2009 m. liepos 23 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 379/2009–1);

— priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) abiejuose procesuose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateikiamas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, kuriuo šis teismas atmetė apeliančios skundą dėl 2009 m. liepos 23 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo, susijusio su jos horizontalaus pilkos ir raudonos spalvų derinio prekių ženklo registracijos paraiškos atmetimu, panaikinimo.

Apeliančė, savo skundą grįsdama Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, nurodo keturis pagrindus.

Pirma, apeliančė teigia, kad Bendrasis Teismas skiriamąjį požymį tikrino ant kito prekių ženklo, o ne to, kurį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą. Bendrasis Teismas nevertino viso žymens, o tik šviesiai pilkos ir šviesoforuose naudojamos raudonos spalvų derinį. Šioje byloje nebuvo atsižvelgta į specifines spalvų sistemos ypatybes, nors apie konkrečią šių spalvų išdėstymo tvarką ant nagrinėjamo prekių ženklo buvo nurodyta prekių ženklo registracijos paraiškoje, be to, ši spalvų išdėstymo tvarka sukonkretina žymenį.

Antra, apeliančė teigia, kad vertindamas skiriamąjį pobūdį Bendrasis Teismas neatsižvelgė dėl kurių konkrečių paslaugų prekių ženklo registracijos paraiška buvo pateikta, o nagrinėdamas prekių ženklo apsaugos reikalingumo klausimą atsižvelgė į visiškai kitas prekes. Sprendime buvo padaryta išvada dėl tariamos skiriamąjo pobūdžio stokos atsižvelgiant į tai, kad tam tikri daiktai ar prekės (lokomotyvų dalys, šalia geležinkelių esančios elektros paskirstymo spintos, eismo ženklai, pervažų užtvartos, geležinkelio eismo ženklai, o taip pat traukiniai ir peronų kraštai) paprastai dažomi aptariamomis spalvomis. Tačiau nagrinėjamas prekių ženklas buvo pateiktas ne dėl šių prekių. Bendrasis Teismas nepaaiškino, kodėl tai, kad nagrinėjamas prekių ženklas negali būti saugomas tiek, kiek jis susijęs su tam tikromis prekėmis eismo ar geležinkelių transporto sektoriuose, yra priežastis atsakyti taikyti apsaugą šioje byloje pateiktoje prekių ženklo registracijos paraiškoje nurodytoms paslaugoms.

Trečia, Bendrasis Teismas, tikrindamas prekių ženklo skiriamąjį pobūdį, pasirėmė klaidingais teisiniais pagrindais, nes jis vienodai vertino prekių ir paslaugų skiriamuosius pobūdžius. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad atitinkama visuomenė dalis nebūtinai vienodai vertina skirtingas žymenų kategorijas. Nors vartotojas, gal būt, sprenddamas dėl prekių kilmės nėra pratęs vadovautis vien prekių ar jų pakuotės, ant kurių nėra nei grafinių elementų, nei žodinių paaiškinimų dėl prekių kilmės, spalvomis — prekės ir pakuotės paprastai yra spalvotos, — paslaugų atveju yra visiškai kitaip. Kadangi paslaugos savo prigimti yra bespalvės, vartotojas spalvas paslaugų atveju suvokia kitaip, nei prekių atveju. Todėl vertinant spalvų skiriamąjį pobūdį, reikia atskirti prekių ir paslaugų atvejus.

Ketvirta, Bendrasis Teismas, vertindamas konkretaus prekių ženklo skiriamąjį pobūdį, iškreipė atitinkamus faktus ir

nepakankamai motyvavo sprendimą. Bendrasis Teismas nepagrįstai nustatė, kad horizontalios spalvų juostos ant traukinių paprastai naudojamos kaip dekoracijos. Darydamas tokią išvadą, jis neatsižvelgė į tai, kad ši byla yra susijusi su specifinių spalvinių žymenų skiriamąjo pobūdžio vertinimu, o ne bendrai su geležinkelio vagonų juostomis. Be to, Bendrasis Teismas neat-sižvelgė į tai, kad nagrinėjamo prekių ženklo registracijos paraiška buvo pateikta ne dėl geležinkelių vagonų, bet dėl 39 klasės paslaugų. Galiausiai, apeliančė pateikė daugybę argumentų, kad geležinkelių srityje spalvų elementai suvokiami ne kaip dekoracijos, o kaip kilmės nuorodos. Bendrasis Teismas šių apeliančios argumentų nenagrino.

2011 m. vasario 15 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Nyderlandų Karalystę

(Byla C-65/11)

(2011/C 130/19)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Nijenhuis ir D. Triantafyllou

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė

Ieškovės reikalavimai

Komisija prašo:

— Nustatyti, kad nesikonsultuodama su Pridėtinės vertės mokesčio komitetu ir neleisdama neapmokestinamiems asmenims sudaryti mokesčio vieneto, kaip matyti iš 1991 m. vasario 18 d. Nutarties Nr. VB91/347, Nyderlandų Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (!) dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 9 ir 11 straipsnius.

— Priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Direktyvos 2006/112/EB 9 straipsnio 1 dalį „apmokestinamasis asmuo“ — asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslą ar rezultatą. Pridėtinės vertės mokesčio direktyvos 11 straipsnyje nustatyta, kad Pasikonsultavusi su patariamuoju pridėtinės vertės mokesčio komitetu (PVM komitetas), kiekviena valstybė narė gali atskiru apmokestinamuoju asmeniu laikyti tos valstybės narės teritorijoje įsisteigusius asmenis, kurie, būdami teisiškai savarankiški, yra glaudžiai susiję finansiniais, ekonomi-niais ir organizaciniais ryšiais.